

ΡΑΜΠΙΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

Ἐν Ἀθήναις φράγκα 10. — Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φράγκα 11

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσῷ 15.

Τιμᾶται λεπτῶν 10

Τιμᾶται λεπτῶν 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΑΔΟΧΟΝ

— Ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἐπετείῳ τῶν γενεθλίων του —

Ὦρα, καλή σου, Κῶτσό μας,
Μακροζηνητεμένε.

Πλασμένε μὲς ἔστους πόθους μας
Μὰ ξεναναθρευμένε.

Σὺ ποῦ πριχοῦ τὴν Πόλι μας
Νὰ δώσης εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Διαμάντι γιὰ τὸ στέμμα σου
Ἄρπᾶς τὴ Μανωλάδα.

✦

Ὦρα καλή σου! σήμερα
Γιορτάζεις τὴν ἡμέρα

Ποῦ πρῶτ' πρῶτ' ἀνέσανες
Ἑλληνικὸν ἀγέρα,

Ποῦ ἔδες τὸν ἥλιο μας ἐσὺ
Ὁ σπόρος τοῦ βορριά,

Ἄ! τί σκλαβιά χαιρέτισε
Σὲ σένα λευθεριά!

✦

Ἐστὰ πρῶτά σου οὐὰ οὐὰ
Μέσ' ἔτῃς μαμμῆς τὰ χέρια

Εσείσθησαν ἔστὸν Ὀλυμπο
Τὰ κλέφτικα λημέρια.

Ἐτίναξαν σταυραετοὶ
Ἰὰ διπλωτὰ φτερά τους.

Κι' εἶπαν ἀλήθεια θὰ βγουνε
Τὰ τόσα ὀνειράτ' τους.

✦

Καὶ ἔπου γέρως μὲ φωτιὰ
Τοῦ ἰοσιένα ζοῦσε

Τὴ γέννησί σου σύνθημα
Πολέμου χαιρετοῦσε.

Τὴν Πόλι, τὴν Ἁγιά Σοφιά
Μὲ τ' ἅγιο τ' ὄνομά του
Χαρούμενος ἑδαιφνόπλεκε
Μέσ' ἔστὰ οὐὰ οὐὰ σου.

✦

Ἡ Μοῦσά μας σοῦ ἔφορεσε
Τοῦ κλέφτη τὸ τσαρούχι,
Ἄθανάτο τραγούδι της
Ἐστὴ βάφτισί σου σοῦχει.

Κι' ἡ μάνα ποῦ νανούριζε
Ἐστὴν κούνια τὸ παιδί της.

Μὲ σένα τοῦ συχνόταζε
Τὴν Πόλι, ἔσὰ δική της.

✦

Κι' ἂν ἦταν μέσα ἔστο λαὸ
Καμπόσοι δημοκράταις
Ποῦ ἔστὰ ὀνειράτ' ἄλλωνῶν
Ἐγύριζαν τῆς πλάταις.

Γιατὶ καλὸ δὲν ἤλιπιζαν
Ἀπὸ τοὺς βασιληάδες
Τοὺς περγελοῦσαν ἔδω και ἔκει
Ὁ δεινας καὶ ὁ τάδες.

✦

Μὰ τώρα, Κῶτσο, τοῦ καχοῦ
Γενέθλια γιορτάζεις
Καὶ μακρυὰ νὰ κυβερνᾶς
Τὸν τόπο μας σπουδάζεις.

Θαρρῶ πῶς δὲ θ' ἀξιωθῆς
Ποτὲ νὰ βασιλέψης.

Ἐκτὸς ἂν τὸν πατέρα σου
Μπορῆς νὰ φρονιμέψης.

ΝΕΡΩΝ Ο ΤΩΝ ΡΩΜΑΙΩΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ

ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ Ο ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΒΧΑΙΩΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Νέρων.—Τρισευδαίμων διότι σέ γνωρίζω. Ἐξοχότης ὡς βασιλεὺς τῆς χώρας ἐκείνης, ἐν ἧ ὡς ποιητής, ὡς χοιδός, ὡς κωμωδός και ὡς μουικός και ἐθουμάσθη και ἐχειροκροτήθη, ὑπελήθη. Δικαίως, διότι τὴν Ἑλλάδα εἰς πρότυπον βασιλείου ἐν τῇ Ἀνατολῇ κατὰ τὴν δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν περιήγαγες και τὸν Ἴθμόν τῆς Κορίνθου, ὑπὲρ τῆς τομῆς τοῦ ὁποῦ τοσοῦτον ἐγὼ και ὡς Αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης και ὡς δορυκότης τῆς Ἑλλάδος εἰργάσθη, ἔταμας. Πολλοὶ λέγουσι ὅτι κοινὰς τὰς τε ἀρετὰς και τὰς κακίας ἔχομεν, ἀλλ' ἐγὼ δυσπιστῶ.

Γεώργιος.—Ἀμαρτάνεις, διότι οὔτε τῶν σῶν ἀρετῶν, οὔτε τῶν σῶν κακιῶν μετέχω. Ἐγὼ ἰδίων ἀρετῶν και ἰδίων κακιῶν εὐμοιρῶ, σοῦ τε και τῶν ἄλλων ἐστεμμένωι πρώτιστο; ὢν.

Νέρων.—Ἐμοῦ πρώτιστος ἀδύνατον, διότι ἐγὼ ἐφενάκιτα και ἐξηυτέλισα τοὺς ὑπάρχους μου, ἐφόνευσα τὴν ἐμὴν μητέρα Ἀγριππίνην, ἐκόψα τὸ νῆμα τῆς ζωῆς τῆς ἐμῆς συζύγου Ὀκταβίας, ἐθύσα τὴν πνοὴν τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ Βρετανικοῦ, προέπεμψα ἐς Ἄδου τὴν ψυχὴν τοῦ ἐμοῦ διδασκάλου Βούρρου, κατεδίκασα εἰς τὴν ποινὴν θανάτου τὸν ἐμὸν παιδαγωγὸν Σενέκαν, τὴν πατρίδα μου Ρώμην πυρπολήσας. Ἴδου πράξεις θάρρους ὑπάτου, ἀναβιβάσασαί με ὑπεράνω τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας. Οἱ κοινοὶ τῶν βροτῶν κλοῦσι ταῦτα ὀμότητα, θηριώδη σκληρότητα. Μωροὶ και τυρλοὶ! Ἐγὼ καλῶ ταῦτα και δικαίως και λογικῶς περιφρόνησιν τῆς φύσεως και μεγαλεῖον ψυχῆς ἐξόχου.

Γεώργιος.—Μωρός εἶ, διότι πάντα ταῦτα ἐτέλεσαι. Ἐγὼ τὴν μὲν ἐμὴν μητέρα και τὴν ἐμὴν σύζυγον; φιλόστοργος υἱός; και ὡς φιλόστοργος σύζυγος ἐφίλησα και φιλῶ και προσέτελε τῆς ἐμῆς φιλοστοργίας ἀπόδειξιν ἐλάτρευτα και λατρεύω ἄχρις ἀποθέσεως τὸ ὄρατον αὐτῶν φύλον, πᾶσι τοῖς μέσοις, οἷον χοροῖς, συμποσίοις, μειδιάμασι, ἐπισκέψεις, ἐν τοῖς γήποις και τοῖς πεσιπτέροις συναντήσῃ, και τὰ τούτοις παρομχρτοῦντα, πρὸς κατὰκτησίν του χρησάμενος, τὸν δὲ ἐ-

μὸν διδάσκαλον και τὸν ἐμὸν παιδαγωγὸν ἀπέπεμψα τῆς τούτων διδασκαλίας και τῆς τούτων παιδαγωγίας τὸν ἄργυρον προτιμήσας, δι' οὗ πλοῦσιος ἐκ πένητος, ἐπιφανῆς ἐξ ἀφανοῦς και μέγιστος κτηματίας ἐκ πενιχροῦ ἀκτῆμονος ἐγενόμην, τὴν δὲ ἐμὴν θετὴν πατρίδα Ἑλλάδα τὴν ἐξ ἀπλοῦ νυττου εἰς πολυσύνθετον βασιλέα ἀναβιδάσασάν με, ἐκ μεγάλης εἰς μικράν, ἐξ ἐλευθέρου εἰς δούλην, ἐξ ἐναρέτου εἰς φαύλην, ἐξ ἀνδρείας εἰς ἀνανδρον, ἐξ εὐδαίμονος εἰς κακοδαίμονα και ἐξ εὐέλπιδος εἰς ἀπέλπιδα περιήγαγον, τοὺς πάντας δυνηθεῖς διαφθεῖραι και τοὺς πάντας εὐτελεῖς κόλακας καταστήσαι. Οἱ παρ' ἐμοῦ διαφθαρέντες και οἱ ἐμὲ εὐτελῶς κολακεύοντες παρὰ τὸν Νόμον τῆς αἰδοῦς; και τῆς δίκης προσήνεγκαν ἐμοὶ δημόσια και δημοτικά κτήματα, δημόσια δάση, δημόσια ἰχθυοτροφεία και δημόσια και δημοτικά οἰκόπεδα. Ὁ ἄργυρος θεός; μέγιστος; πάντων κρατῶν. Βλέπεις ὅτι μωρός εἶ μὲν σὺ, ἐγὼ δὲ **bonus pater familias**.

Νέρων.—Μωρότερος ἐμοῦ σὺ, Γεώργιε, λατρεύων τὸν ἄργυρον, διότι κατὰ τὸν Σοφοκλῆν

«Οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἶο, ἄργυρος
κακὸν νόμισμα' ἔβλαστε' τούτο και πόλεις
πορθεῖ, τὸ δ' ἄνδρας ἐξάνιστησι δόμων
τὸ δ' ἐκδιδάσκει και παραλλάσσει φρένας
χρηστάς πρὸς αἰτχρὰ πράγματα' ἴστασθαι
βροτῶν.

πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώπους ἔχειν
και παντός ἐργου δυσσέβειαν εἰλέναι.

ὅσοι δὲ μισθαρνοῦντες ἄνυσαν τάδε
χρόνω ποτ' ἐξέπραξαν ὡς δοῦναι δίκην.

Ἡμέραν τινά, και τάχιστα ἴσως, δίκην τῷ Λαῶ δώσης τῆς σῆς φιλαργυρίας και τῶν ἐκ ταύτης διαπραχθέντων παρὰ σοῦ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἀδικημάτων. Διέφθειρας ἀληθῶς και οἱ παρὰ σοῦ διαφθαρέντες και οἱ σὲ εὐτελῶς κολακεύοντες ἀνίκανοι νὰ τιμωρήσῃ, ἀλλ' οἱ τὸν πολιτικὸν ἐπαγγελόμενοι και διαφθαρέντες εὐαριθμοὶ. Οἱ πλείους, οἱ τὸν κυρίαρχον Λαὸν ἀποτελοῦντες, ἀνεπίδεκτοι διαφθορᾶς και τιμωροὶ ἀμείλικτοι. Τίς τῶν δύο ἡμῶν ὁ μωρότερος; Ἐγὼ ὁ Νέρων, ὁ τῶν Ρωμαίων Αὐτοκράτωρ, ἢ σὺ ὁ Γεώργιος, ὁ

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΧΑΡΕΜΙΩΝ

Ἦ

ΑΙ ΝΥΚΤΕΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

I

Η ΣΤΕΡΝΑ ΜΕ ΤΑ ΡΟΥΜΠΙΝΙΑ

ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.

κατὰ μετάφρασιν ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Ἦτο δὲ και ἡμιστὰ ἀνεκτικῆ, και τὴν φορὰν ταύτην οὐ μόνον ἀντέστη εἰς τὴν πίεσιν, ἀλλὰ και ἐπορφυρώθη ἐξ ἀγανακτῆσεως. Διὰ τοῦ ἀναστρόφου τῆς παλάμης κατήνεγκεν ἐπὶ τῆς πλαδαρᾶς παρεῖας τοῦ Μπεσῆρ ἡχηρὸν ῥάπισμα, και κατόπιν διὰ γρονθοκοπήματος τὸν ἔρριψεν ὑπτιον.

Ἦ ὅσον ἔρρωμένη πόσω και ἀπροσδόκητος αὐτὴ ἄμυνα παρήγαγεν ἐπὶ παντός τοῦ προσωπικοῦ τοῦ χαρεμίου ἐκτακτον ἐντύπωσιν.

Αἱ ἀλατκαὶ κατάπληκτοι, ἀλλὰ κατευχαριστημένοι, διότι δὲν ἠγάπων τὸν εὐνοῦχον, ἐκρῦψαν τὸ πρόσωπον διὰ νὰ μὴ ἐκτραγῶνιν εἰς γέλωτας.

Ἦ Μπεσμέ και ἡ Ζαϊδὲ ἐλευθέρως ἐξεδήλωσαν τὴν φαιδρότητα των ἐπὶ τῇ θεᾷ τῆς ἀλλοκότου ἐπιθέσεως; και τῆς γελοίας πτώσεως.

Πλέον τεταπεινωμένη ἢ ὠργισμένη, διότι ἠσθάνετο ὅτι αἱ σύντροφοι αὐτῆς τὴν ἐχλεύαζον, ἡ Φατμέ δὲν ἤξευρε πλέον πῶς νὰ προσενεχθῇ. Διελογίζετο ὅτι ἡ δούλη θὰ ἐνέβαλλεν αὐτὴν εἰς σοβαρὰς περιπλοκάς, ἐὰν ἐξηκολούθει νὰ φέρεται τοιουτοτρόπως, και ἐξ ἄλλου, ἐφοβεῖτο μὴ ἐκπέση τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς, ἐπεμβαίνοντα εἰς τὴν ἐριδα. Δὲν ἠδύνατο ν' ἀπευθύνῃ ἐπίπληξιν εἰς γύναιον μὴ ἐννοοῦν οὔτε λέξιν τουρκικὴν. Ἐν τῇ ἀμηχανίᾳ ταύτῃ, ἡ ἀπερίσκεπτος χανούμ ἤρχιζε νὰ λυπῆται τὰ χρήματα τὰ ὅποια ἐδᾶπάνησεν εἰς τὴν ἀτυχῇ ταύτῃ ἀγορὰν, και νὰ καταρᾶται τὴν ἀνοησίαν τοῦ Μπεσῆρ, ὅστις τῇ συνεβούλευσεν αὐτὴν.

Μόνη ἡ Βάγια, πάντοτε γενναία, ἐτήρει τὴν σοβαρότητα τῆς, διὰ νὰ μὴ ἐπωφεληθῇ τὴν στενοχωρίαν τῆς ἀντιζήλου αὐτῆς.

Παρετήρει ὅμως μετὰ περιεργείας τὴν ἀπρόοπτον σκηνὴν δι' ἧς ἠύφρανε τὴν ὀμηγυρίν ἡ Ἰσπνίς, και διελογίζετο οὐχὶ ἀνευ μυστικῆς τινος εὐχαριστήσεως, ὅτι κατὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ Ρουστέμ, ἴσως θὰ ἐλάμβανον κακὴν τροπὴν τὰ πράγματα διὰ τὴν Φατμέ.

Ἐν τούτοις, ὁ εὐνοῦχος ἀνηγέρθη μανιώδης και ἐφαίνετο θέλων νὰ συμπλακῇ μετὰ τῆς δυστήνου δούλης.

Ἄλλ' ἐκείνη τῇ ἔδειξε τοὺς ὄνυχάς τῆς, μακροτάτους

των Ἑλλήνων ἔχρατος βασιλεὺς, ὃν μετὰ μικρὸν ὁ προδοθεὶς Λαὸς τιμωρήσει διὰ τῆς καταλύσεως τῆς βασιλείας καὶ τῆς ἀναρρήσεως δημοκρατικῆς δημοκρατίας :

Γεώργιος. — Ὁ ἡμῶν τῶν δῶν μικρότερος σὺ, Νέρων, ὁ μετὰ τὴν τέλεσιν τοσοῦτων κκουρηγμάτων αὐτόχειρ ἐκ δειλίας γενόμενος, ὁ τῶν ἀρῶν τῆς Ρώμης καὶ τοῦ μίσους τῆς οἰκουμένης ἀπάσης ἕξις γενόμενος. Ἐγὼ τῶν εὐχῶν τῶν παρ' ἐμοῦ διαρθραθέντων καὶ τῶν εὐτελῶν κολάκων ἀπολύω καὶ τῆς ἀποθεώσεως τῶν αὐλακτοῖδων, τῶν ὀρχηστοῖδων, τῶν φαινομηροῖδων καὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ ἀνεκτικῶν συζύγων ἀξιοῦμαι.

Νέρων. — Σὺ ὁ μικρότερος. διότι ὡς ἤμας οἱ Ρωμαῖοι φημὲν, *es nullum, et quod nullum est nullum produce-re post effectum.*

Ῥόκκος Α. Χοῦδᾶς.

ΑΙΓΙΝΙΤΙΚΑ ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ!

Αὐτὴν τὴν φορὰν ἐταξιδεύσαμεν (ἐτὸν πηγαιμὸ) μετὰ τὴν ΣΙΦΝΟΝ ΕΥΒΟΙΑΝ, ταχὺ ἀτμόπλοιοι, ἀλλ' ἀκαθάριστον ἀπὸ μηνῶν καὶ χάνον ἐν ἧ ἔν καὶ ἡμισυ μίλιον ἐκ τῆς ἀρχικῆς αὐτοῦ ταχύτητος. Διὰ τοῦτο τὸ κατόπιν ἡμῶν ἐρχόμενον ἀτμόπλοιοι τοῦ Γουδῆ ΣΠΕΓΣΑΙ ἐκινδύνευσεν νὰ μᾶς φθάσῃ καὶ νὰ μᾶς περάσῃ. καὶ ἤκουες ἐπιβάτας λέγοντας : — Μαζῆ, ὅσ πᾶμε ἐτὴν Αἴγινα. — Ἐστὰ Μέθανα θὰ πάη πρωτο. (1) δὲ διάλογοι οὗτοι ἐξηρέθιζον ἕνα ναύτην τοῦ ἰδιοῦ ἀτμόπλοιου. — Δὲν παίρνει τὰ μούτρα του νὰ μᾶς περάσῃ; ἀνέκραζε. — Θὰ μᾶς περάσῃ τοῦ Γουδῆ, τῷ ἐπανελάμβανον, ἀλλ' ἐκεῖνος, τὸ γουδὶ τὸ γουδοῦλερι, ἐπέμενε εἰς τὴν ἰδέαν του, μετὰ τὴν συνήθη εἰς τοὺς ναυτικούς φιλοτιμίαν, καὶ ἀνύψωνε περιφρονητικῶς τοὺς ὄμους. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι αἱ Σ π ἐ τ σ α ἰ ἐκέρδιζον δρόμον ἐφ' ἡμῶν ὀφθαλμοφανῶς, διότι τὸ σκάφος των ἦτο φρεσκομπακιρωμένον ἀπὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐπομένως ἐκέρδιζε δύο περίπου μίλια τὴν ὥραν.

Ἐφθάσαμεν εἰς Αἴγινα.

Ἐκεῖ πάλιν μᾶς ἔτερψε τὸ θέαμα τῶν λεβέντηδων αὐτῆς λεμβούχων, μετὰ τὰς τεραστίας λέμβους αὐτῶν. Ὅ,τι καὶ ἀνέκαμαν αἱ διάφοροι ἐταιρεῖαι τῶν εἰς Αἴγινα π ρ ο σ ε γ γ ἰ ζ ὄ ν τ ω ν (κατ' εὐφημισμὸν) ἀτμοπλοίων, δὲν κτώρθωσαν νὰ ρίψουν τῶν βαρκάρηδων αὐτῆς τὸ ἄ σ τ ε ν τ ο ῦ α ο ῦ, καὶ ἀποφεύγουσαι τὴν ἐφοδὸν των, νὰ φέρουν τ' ἀτμόπλοιά των ἐγγύτερον τῆς παραλίας.

Οἱ ἀέτιον ἔχοντες τὸ βλέμμα βαρκάρηδες καὶ ἄ ρ ο υ ν, διὰ γυμνῶν ὀφθαλμῶν, τὸ ἀτμόπλοιο μύλις φανῆ, καὶ ἔτοιμοι ἐστὰ πανιά, χύνονται κατ' ἐπάνω του, ὡς σκύλοι κατ' ἀγριοχοίρου ὡς καμακοφόροι ἄλιες κατὰ φλατίνης καὶ δὲν τ' ἀφίονον ἂν δὲν τὸ ξεκολλιάζον, ὀηλαθῆ ἂν δὲν τοῦ πάρουν τοὺς ἐπιβάτας του. Εἶναι τι ἐξαισιον νὰ βλέπῃ τὸν Αἰγινίτην λεμβούχον καθ' ἣν κρίσιμον στιγμήν εἶν' ἔτοιμος νὰ χυθῆ ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου. Ἡ λέμβος τοῦ ἐκτελεῖ μετ' ἀτραπίας ταχύτητος, ἐπιπέδου ἢ ρ ε σ' ἀ ἰ ἰ μ π ἄ ν τ α καὶ μ ἄ ἰ ἰ α τ ὸ π α ν ἰ. Καὶ ὅσ ν ἰ π ἰ κ ρ ἰ μ ῶ δ ἰ ν ἄ σου τὴν καὶ γραπὸναι τῆ σ κ ἄ λ α τοῦ ἀτμοπλοίου, τὸ ἄπτον σφραδίζει ὑπὸ τὴν περιστροφὴν τῆς ἑλικῆς ἢ τῶν τροχῶν αὐτοῦ, ὡς ἀ γ ἰ θ ἄ ν ε τ ο δ ἄ γ κ α μ α ὑ π ὸ τ ἠ ν ἀ ρ π ἄ γ ἠ ν τ ἠ ς λέ μ β ο ῦ, ἐν ὃ ἰ σ ε ὄ θ ω ν α ὐ τ ἠ ν, ὄ ρ θ ἰ σ ἰ, ὡς ὁ Κανάρης πρὸ τῆς τουρκικῆς ναυαρχίδος, μετὰ τὰ λάσια του καὶ ἡμίγυμνα στήθη, μετὰ τοὺς μωῦδες βραχιόνας καὶ τὰς ὀρθρικοῦ ἔσθμου κνήμας του, οἶδε διαταγὰς εἰς τὸ πλῆρομα του. Εἶναι ὡς νὰ βλέπῃ πειρατὰς ἐκτελοῦντας ἐφοδὸν καὶ ἀνάβασιν καὶ διαρπαγὴν εἰς κυριευθὲν πλοιοι. Δὲν προφθαίνει ἐν ἐνοήσεσι τίποτε καὶ τὰ πράγματά σου εἶναι μετὰ σοῦ ἐντὸς τῆς λέμβου. Σημειωτέον ὅμως ὅτι λείπει ἐκ τῶν λεμβούχων τῆς Αἰγίνης ἐκεῖνο τὸ πλεονεκτικὸν περὶ τὴν ἀπαίτησιν παραλόγων πορθησιῶν. Ἡ τιμὴ εἶναι ὠρισμένη εἰς ἕνα λιμοκοντόρον τὸ πολὺ! Εἶδομεν δὲ λεμβούχους διαπεριούσοντας ὀρθρᾶν εἰς τὴν ξηρὰν ἢ εἰς τὸ ἀτμόπλοιοι φ ο υ κ α ρ ἄ δ ε ε ἐπιβάτας, ἢ ὀλομένους 10 — 20 μόνον λεπτά. Πρὸς δὲ τὰς Κυρίας φέρονται ἀβρότατα, ὡς οἱ τελειότεροι καθ' ἀλλήλους βοηθοῦντες αὐτὰς ἀβρῶς εἰς τὴν ἐπίβασιν καὶ ἀποδίβασιν. Ἄλλως δὲ οἱ Αἰγινῆται ἐν γένει σέβονται τὴν γυναικα.

Αἱ λέμβοι τῆς Αἰγίνης πελώρια φέρουσαι ἰστία διατρίζουσι τὴν θάλασσαν μετ' ὑπερβολικῆς ταχύτητος. Μία τούτων φέρουσα τὸ ὄνομα τοῦ κ. Τ ρ ἰ κ ο ῦ π η, διήνυσέ ποτε, μ' ἐπιβάτην τὸν βουλευτὴν Κοσσανάκον, τὴν μεταξὺ Αἰγίνης καὶ Πειραιῶς ἀπόστασιν ἐκ 18 μιλίων, ἐντὸς δύο μόνον ὥρων παρὰ πέντε λεπτά. Ὁ Τ ρ ἰ κ ο ῦ π η σ ἔξετέλεσε τὸ λ ε μ β α γ ἄ θ ἠ μ α τοῦτο μετὰ σφοδρότατου οὐρίου ἀνεμον ὑπὸ τὸν λεμβούχον Ἀντώνιον Κοκοῦλην.

Οἱ ναῦλοι τῶν ἀτμοπλοίων Μ ἰ ν α ς καὶ Λ α υ ρ ἰ ο υ, ἐνεκα τοῦ μεταξὺ τῶν ἐπικρατοῦντος λυσσώδους διαγωνισμοῦ καὶ πνεύματος ἀντιζηλίας εἶναι μόνον ἕνας ὁ ε λ η γ ἰ ἄ ν ν η ς ἦτο: δύο λιμοκοντόροι, ἀλλὰ τὰ λοιπὰ ἀτμόπλοια τῆς γραμμῆς πληρόνται ἀκριβώτερα. Ὁὕτω ἡ Σ ἰ φ ν ο ς - Ε ὕ β ο ἰ α μᾶς ἐπῆρε δύο καὶ σαράντα πέντε (245) ἐκ τὸ κ ρ α σ ἰ.

Ἄλλ' εἰς ἀντάλλαγμα μᾶς ἐχόρευσεν ἀρετὰ.

καὶ ὀξυτάτους, καὶ ὑπεχώρησε. Ταῦτοχρόνος δὲ τῷ ἔκραζε δι' ἠχηρᾶς ὡς σάλπισματος φωνῆς :

— Κάτω τὰ χέρια παληαράπη, εἶδεμὶ σοῦ βγάξω τὰ μάτια. Αἱ δὲ ἐντονοὶ αὐταὶ λέξεις ἐλέχθησαν γαλλιστί, καὶ οὔτε ὁ εὐνοῦχος, οὔτε αἱ χανουμισσαὶ ἐμάντευσαν τὴν ἔννοιάν των, ἢ Βάγρια ὅμως τὰς ἐνόησε περίφημα, καὶ ἡ ἐκπληξίς αὐτῆς δὲν εἶχεν ὄρια.

Ἡ τοποῦτῳ πομπωδῶς ἀγγελθεῖσα Ἰσπανίς ἐξεφράζετο ἐν τῷ ἰδιώματι Παρισιανῆς τοῦ διεφθαρμένου κόσμου, ἀντὶ νὰ ὀμιλῆ τὴν καστιλλανικὴν.

Ἐν τῷ περατῶδει τούτῳ θεάματι ὑπῆρχε τι δυνάμενον νὰ καταπλήξῃ τὴν νοήμονα νεάνιδα ἢν ὤνευροπόλει ν' ἀπελευθερώσῃ ὁ λοχαγὸς Ὁρζερῆ, ἀλλ' ἐκράτησεν ἀρκούντως ἑαυτῆς ὀπως ἀποκρύψῃ τὴν ἀπορίαν τῆς.

Οἱ πάντες ἐν τῷ χαρμῆμῳ ἠγνόουν ὅτι ἐνόει τὴν γλώσσαν τῶν Φράγκων, καὶ εἶχε πᾶν συμφέρον νὰ μὴ προδώσῃ τὸ μυστικὸν τῶν γνώσεων αὐτῆς ὡς πρὸς τὰ ξένας γλώσσας.

Ἄλλως δὲ ἐπέθυμει νὰ παρακολουθῆ χωρὶς νὰ φαίνεται ὅτι τὴν ἐννοεῖ τὴν ἐκκεντρικὴν καὶ διδακτικὴν συνομιλίαν ἣτις ἀφεύκτως θὰ ἐγένετο μετὰ τῆς ἀπειθοῦς δούλης καὶ τοῦ πασσα ἄμα ἤθελεν ἐπανελθεῖ οἶκαδε.

Ἡ πιστὴ αὐτῆς μαῦρη καθημένη ὀπισθὲν τῆς, ἐπωφελήθη τὴν ταραχὴν εἰς ἣν ἐνέβαλεν ἡ ἔρις τὰς χανουμισσας, διὰ νὰ τῇ ἐπαναλάβῃ :

— Γιὰ τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, κυρία, ἀποσυρθῆτε εἰς τὸν

ὄντᾶ σας καὶ πέτε νὰ σᾶς φέρουν τὸ κἀνιστρον. Θέλουν νὰ σᾶς καταστρέψουν.

— Δυστυχῶς ἡ Βάγρια ὄλωε ἀπασχολημένη εἰς τὸ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς θέαμα, ἀφηρημένην ἔδωκε προσοχὴν εἰς τὴν σωτηριώδη ταῦτην συμβουλήν. Ρητέον δὲ ὅτι τὸ θέαμα ἀπέδαινε ὄλοεν περιεργότερον.

Ἡ ξένη ἀπαλλαγεῖσα τοῦ εὐνοῦχου ἔβη κατ' εὐθείαν πρὸς τὸ Διδάκιον ὅπου ἦσαν ἐνθρονισμένοι αἱ χανουμισσαὶ καὶ πρὸς τὴν Φατμὴ ἀποτετιομένη :

— Λίγη θέσι καὶ γιὰ μένα, γατούλα μου, τῆ εἶπε. Ἐρχομαι νὰ πάρω ἄνδρα τὸν πασσα· ἔχω βέβαια τὸ δικαίωμα νὰ καθήσω κοντὰ ὀστῆς παληαῖς φιλενάδες.

Καὶ ἐνεκαθιδούθη ἀνέτως ἐπὶ τῶν προσκεφαλαίων, παραγκωνίζουσα τὰς χανουμισσας. Ἡ Μπεσμε ἔγρυζε μὴ θέλουσα νὰ χαλοῦν τὸ ραχάτι τῆς.

Ἡ Ζαῖδὲ ἐθεώρει ἀπρεπιστάτην τὴν συμπεριφορὰν τῆς νεήλδος, ἀλλ' ἐξ ἄλλου ὑφαινετο ἐπὶ τῇ ἠλλοιωμένῃ ὀψει τῆς Φατμῆ, καὶ ἠρκεῖτο γελῶσα, ἀλλὰ βεβιασμένως, ὀφείλομεν νὰ εἴπωμεν.

Ὁ Μπεσμερ ἀνέτεινε τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐφαίνετο ἐπιμαρτυρούμενος τὸν Ἄλλᾶχ καὶ τὸν Μωάμεθ τὴν προφήτην αὐτοῦ, ὅτι ποτὲ ἀφ' ὀτου ὑπάρχουσιν εὐνοῦχοι, δὲν ὑπῆρξε δούλη οὕτω φερομένη.

(ἰκολουθεῖ).

Ἐν Αἴγιον εὐρομιν διαφρασημένον τὸ ὄρατον φύλον, διότι τὸ ἀρτίθηναι τὸν τίτλον τοῦ ὄρατον εἰς τὰς πρώτας ἡμῶν αἰγιντικὰς ἐπισημίας ἐν τῇ ΡΑΜΠΑΓΑ. Ὁμιολογοῦμεν, ὅτι εἰς αὐτὰς ἐράνημεν τότε κατὰ πολὺ αὐστηροί. Ἀνεφέρμεν τὸν κανόνα, χωρὶς τὰ σημασίωμεν, ὅτι ὑπάρχον ἐξαιρέσεις καὶ λαμπραὶ μάλιστα. Ἐπειτα αἱ περιπτώσεις τῶν γυναικῶν τῆς Αἴγινης εἶναι συμπαθητικαί, γλυκοῦται τοὺς τρόπους, αὐστηραὶ τὰ ἴθη καὶ σπάνια ὀικοκυραὶ, ἀκούρατοι δὲ εἰς τὴν ἐργασίαν. Ἐὰ σπῖτια ἀστράπτουν ἀπὸ καθαριότητος. καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ ὄρατον φύλου, καὶ τὰς εἰπωμεν δύο λέξεις καὶ περὶ τῆς Σχολῆς τῶν ἠγλέων τῆς πρωτεύουσας ὅπου μετέδθημεν κατὰ τὰς ἐξετάσεις αὐτῆς. Ἡ πρόσιος τῶν μαθητῶν μᾶς ἐξέπληξεν. Ἡ ἐπισημότης καὶ τὸ εὐστοχον τῶν ἀπαντήσεων αὐτῶν ἠτόσι ἐτακα οἱ. Ἐλέγετε ὅτι ἐμάντευον τὴν ἐρώτησιν. Δυστυχῶς δὲν ἤμεθα κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῶν ἐξετάσεων, ὅτε ἀπήγγειλε Λογύριον ἑυφραδέστατον παρὰ πάντων ἐπαινέτην ἢ καλλίστην διευθύντρια κ. κ. Ῥάμπαγας Σπυριδίου Κόνσολα, ἥτις, μετὰ τῶν διδακτικαίων κυρίας Ἄννα Παλῆα καὶ κ. Ἐλένης Ἰριώτου, ἐργάζονται τοσοῦτον ἀποκαταμακρῶς διδάσκουσαι 22 μαθητῶν. Δὲν ἐπροφθάσαμεν δὲ νὰ ἴδωμεν καὶ τὴν ἐκθεσὶν ὅλων τῶν ἐργοχειρῶν, ἀλλ' ἐξ ὅσων εἶδομεν ἐργασίας λαμπρὰν ἰδέαν περὶ τῆς καὶ εἰς αὐτὰ προσδοκῶ. Συγχάρημεν μετὰ τῶν δεσποινίδων: Ἐλένης Λουλουδάκη, Παρασκευῆς Ποδιώτου, Ἐλευθερίας Μπίρου καὶ Παρασκευῆς Χατζῆ, διὰ τὰ ὄρατα τῶν ἐργοχειρῶν, παρακαλοῦντες τὰς ἄλλας νὰ μὴ ζήλουσιν, διότι δὲν ἔχομεν τόπον νὰ δημοσιεύσωμεν πολλὰ ὀνόματα.

Εἰς τὰς ἐξετάσεις αὐτὰς, ἅμα εἰσήλθομεν εἶδομεν περισταμένον ἑρῆα τὴν σεδάσμιον, ὥστε ἔκαμε καὶ αὐτὸν τὸν ἀμαρτωλὸν Ῥάμπαγαν, ὁ ὅποιος δὲν τάχει καλὰ μὲ τοὺς παπάδες, να τοῦ φιλήσῃ τὸ χεῖρ. Κατόπιν ἐμάθομεν, ὅτι ὁ σεδάσμιος ἱερεὺς ὁ εὐτῶμος καὶ μεγαλοπρεπὲς τὸ παράστημα καὶ γλυκὺς καὶ γαλήνιος τὴν ὄψιν, εἶναι καὶ διδάσκαλος εἰς τὴν σχολὴν τῶν ἀρρένων προάγων μετὰ ζήλου τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐν παδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου. Ἄς ἔχωμεν τὴν εὐχὴν του.

Τέτοιους παπάδες, ἂν εἶχαμε πολλοὺς, δὲν θὰ τὰ χாலούσε καὶ ὁ Ῥάμπαγας μὲ τούς.

ΜΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΣ. — Εἰς τῶν πρωτίστων σπογγαρεμπόρων τῆς νήσου εἶναι ὁ κ. Κωνστ. Βογιατζῆς, ὅστις διὰ τῆς μοναδικῆς αὐτοῦ δραστηριότητος, καὶ διὰ τῶν μέσων αὐτῶν διαθέτει ὑπὲρ τῶν σπογγαλειτικῶν μηχανῶν ἀνύψωσε τὴν σπογγαλειαν εἰς τὸ σημερινὸν αὐτῆς ζεῖθ. Αἱ ἐκ σπόγγων ἀγοραὶ αὐτοῦ ὑπερβαίνουσι ἐνίοτε τὸν σεδάσμιον ἀριθμὸν τοῦ ἐκατομμυρίου, χορηγεῖ δὲ πρὸς ἐκκλήσεις τῶν μηχανῶν ἕως διακοσίας χιλ. δραχμῶν, βοηθούμενος ἐν τῇ τόσῃ πολυπλόκῃ ἐργασίᾳ του ὑπὸ τῶν δραστηρίων καὶ ὑπὸ ἀπὸν ζήλου πάντοτε διατελούντων ὑπαλλήλων του κ. κ. Ν. Καλοῦδη καὶ Δ. Βλασσπούλου, οἵτινες τὸν λατρεύουσι. Καὶ τίς δὲν τὸν λατρεῖται τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα, ὅστις ἐκ τοῦ μηδενός καὶ ἐν ἰδρωτί του προσώπου του ἐδημιούργησε μεγάλην περιουσίαν: Τὸ ὄνομά του εὐδογεῖ ἢ δυστυχία καὶ ἢ φτωχολογία. Τὰ Χριστοῦγεννα κατ' ἔτος ἢ γενναία του καρδία χορηγεῖ βοηθήματα εἰς τοὺς ἀπόρους τῆς νήσου. κατὰ δὲ τὸ Πάτχα διανέμει εἰς τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς κρέατα καὶ οἶνον. Ἐσχάτως ἢ Ψυδέρηνσις ἐκτιμῶσα τὰς ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἐμπορίου τῶν σπόγγων προσπάθειαις του ἀπέπειμεν αὐτῇ τὸ παράσημον τοῦ Σωτήρος. Τύπος ἐργάτου, ὁ κ. Βογιατζῆς, μετ' ὅλην τὴν περιουσίαν ἦν ἐκτίσαστο, ἐργάζεται, ὡς ἂν πρόκηται σήμερον ἐν τῇ θέτῃ τὰς βάσεις αὐτῆς, ἐγειρόμενος νύκτα, διὰ νὰ ἐπαρτυνηῖ ὁ ἴδιος πάντοτε εἰς ὅλα.

Ἀπόσπασμα αἰγιντικῶν διαλόγου, ὃν ἠκούσαμεν γινόμενον εἰς τὴν ὄψιν ἐκ τοῦ ξενοδοχείου τοῦ κ. Καρόδη.

— Εἶχα πιωμένον μᾶλινον ὄκα κρασί, λοιπὸν μ' ἐπερίλαβον οἱ φίλοι καὶ ὄος του κρατί. ὄος του κρασί, μ' ἔκαμαν μὴ μὲ οὐκ ἐπὶ τοῦ

Περὶ τῶν ἐν Αἴγιον φυλακῶν θὰ γράψωμεν προσεχῶς.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Συνιστῶμεν ἰδιαίτερος τὸ ἐν Αἴγιον Ξενοδοχεῖον τοῦ κ. Ἀνδρέου Καρόδη. Διακρίνεται διὰ τὴν καθαριότητά του, τὴν καλὴν τροφήν καὶ τὴν προθυμον ὑπηρεσίαν του.

Ἐκτίσῃ ἰδιαίτερος συνιστῶμεν τὸ ἐκεῖ Καφετὸν τοῦ κ. Νικ. Σχιναῖ. ἔσται ἀπὸ τῆς αὔριον ἀρχεται προσφέρων κατ' ἑκάστην καὶ παγωνεὶν εἰς τοὺς πελάτας αὐτοῦ.

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

ΝΕΟΝ ΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΟΝ. — Ἐα εγερέθῃ, λέγουσιν, Νέον Βουλευτήριον, ὅτι τοῦ ὑπάρχον, προσκρούει φοβερὰ εἰς τοὺς κανόνας τῆς ἀκουστικῆς. Διάφοροι δὲ σκέψεις γίνονται περὶ τῆς νέας γρήτεις, δι' ἣν πρέπει νὰ προσδιορισθῇ τὸ κωφὸν μέγαρον. Ἡμεῖς προτείνωμεν νὰ γείνη Σχολὴ Κωφῶν καὶ θὰ κερδίση πολὺ, ὡς πρὸς τὴν ἀκουστικὴν. Τὸ δὲ νέον Βουλευτήριον νὰ κτισθῇ μέγα, μέγα διὰ νὰ χωρῇ τὴν κληθησάμενην Ἐθνοσυνέλευσιν ἢ λαοσυνέλευσιν.

ΛΥΣΣΑ ΛΥΣΣΑ. — Ἐλύσσασι πλέον ὁ θλασσὶ Λαστάλ μὴ γνωρίζον τί μέσον νὰ μεταχειρισθῇ διὰ νὰ ἐλκύσῃ κόσμον. Ἑβραϊκοὺς καὶ παρουσιασθεῖς en costume de bain, διὰ τῆς Niniche, εἶχε γαλθανίσι κᾶπως τὴν ἐκτὴν αἰσθησιν ἀρκετῶν γεροντοπαλλήκων, καὶ εἶχον ἐξερεθίσαι μερικῶν λιμοκοντόρων τὴν περιέργειαν. Βλέπων ὁμοῦ, ὅτι ὑπὸ ἔσποιν εἰσπράξουν τὰ πηγαῖνα ὀλοὺν χεῖρ χειρύτερα, ἀπεράσισε νὰ μεταβάλλῃ πλέον τὴν σκηνὴν εἰς ἀποτρόπιον Κιερχάβαν καὶ ἀναβίβασεν εἰς αὐτὴν τὸ Λύκισιον τῶν ἠγλέων νὰ ἀναβιβάσῃ τὸ ἐρώθημα εἰς τὰς παριάς τῆς χειροτέρας πόρνης ἐξηφανισμένας ὑπὸ τὸ παχύτερον φιμύθιον. Ἄφου, φαντάσθητε, ἐταράχθη πλέον καὶ ἢ ἐκ πορῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, ἢ χερτοπαικτῶν ἀρουμένη τὰς προσόδους αὐτῆς Ἄστυν-μῖα καὶ ἀπηγόρευσε τὴν ἐπανάληψιν τῆς παραστῆσεως!

Καὶ ὁ ἀρχρεῖος αὐτὸς Λαστάλ θὰ ἐγκαίσι τὸ πρῶτον θέατρον τῆς πρωτεύουσας! Ὅρασε πέντε εἰσακελα κ' αὐτοῦ τοῦ ξεστοπωμένου καὶ τῆς ὑποστηρικτοῦς αὐτοῦ Ἀδλῆς.

ΤΑ ΟΡΦΑΝΑ ΤΟΥ ΑΜΑΛΙΕΙΟΥ ΚΑΙ Ο ΑΠΕΙΘΩΝ ΑΥΤΙΑ ΜΕΓΑΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ.

Ἐπὴν ἤθη πολὺ ἢ γενναία πράξις τῆς Νεοφληρικῆς Διευθύνσεως, ὡς εὐγενῶς παραχωρησάσης ὄρωρᾶν τὰ γυναικεῖα τῆς Λουτρά διὰ τὸ λούσιμον τῶν ὄρφανῶν τοῦ Ἀμαλιεῖου. Ἄλλ' οὐαὶ καὶ ἀλοίμωνον, ἂν αἱ δυστυχεῖς ὄρφαναὶ λουσθῶσιν εἰς αὐτὰ τ' ἀποτρόπαια λουτρά! Ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ τὸ ἔγραψε καὶ ἄλλοτε καὶ νίπτειται τὰς χεῖρας πρὸ τοιαύτης ἀκαθαρσίας. Ἐγαφέν δὲ μετὰ τῶν Γυναικῶν Λουτρῶν καὶ τῆς ἀποδόθρας τοῦ Νέου Φαλήρου προεκτείνεται ὁ σωλὴν δι' οὗ ἐκθρῶσκουσιν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀρωματίζουσιν αὐτὴν αἱ κόπροι τῶν ἀποπάτων τοῦ Γκράν Ξενοδοχείου. Λοιπὸν, μακρὰ, δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ! Σώσατε τὰ ὄρφανὰ κινδυνεύοντα νὰ πέσουν θύματα τῆς βεκαλάμας. Εἰς τὸ Παλαιὸν Φάληρον ὅλα, εἰς τὸ Παλαιόν, ἐκεῖ ἔστω ἀθανάτου Πρεβεδοῦρου τ' ἀθάνατα νερά. Ὅλοι αἱ οἰκογένειαι τοῦ πῆραν μυρωδιὰ τί τρέχει ἴστα λουτρά τοῦ Νέου, τὰ προμίζουσι διὰ τὸ Παλαιόν. Καὶ ὁ σωλὴν ὁμοῦ αὐτὸς εἰάν δὲν τὰ ἐδρῶμιζε τὰ λουτρά τοῦ Νέου, ἤρκει νὰ τὰ βρωμῆσῃ ἢ ἐκεῖ ἐργαζομένη βρώμα, ἥτις, ἐν τῇ Διαμείρσει τοῦ ΡΑΜΠΑΓΑ, ἀφήκε ποτε κενὸν δυσαναπλήρωτον καὶ οὐν θὰ ὑπονομεύῃ, πιστεύομεν. εὐπιστον Διεύθυνσιν δίδουσαν εἰς αὐτὴν τὰ πιστὰ καὶ ἀφίνουσαν νὰ περῶ παρὰ ἀπὸ τὰ παστρικά τῆς χεῖρα.

ΠΕΡΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΧΕΜΤΩΙΑΣ.

Ἐπάρχουν ὑπόνοια ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη ν' ἀναζητῇ μακρὰν ὁ κ. Καζάκης τοὺς καταχρωμένους τὴν ἐχεμυθίαν τῆς ὑπηρεσίας ἐν τῇ Τηλεγραφείῳ καὶ ὅτι πολὺ κοντὰ του διαπράττεται αὐτῇ, ἐπὶ ἀδρᾶ, ὡς λέγουσιν καὶ τακτικῆ ἀμοιβῆ. Γίνεται δὲ ἀμειλικτος ἐκμετάλλευσις καὶ τῶν ἐπισήμων τηλεγραφημάτων. Τί λέγει περὶ τούτου ὁ κ. Σεμι-ἔλος; Ἠθ' ἐπανεῖθωμεν.

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑ.

Παρεπέμφθησαν οἱ κ. κ. Νομικὸς καὶ Δοληκατερίνης ἐπὶ ἀπιστίᾳ, ἐν τῇ τελωνειακῇ αὐτῶν ὑπηρεσίᾳ. Ἐν τούτοις γῆθς ἐπὶ ἐξηκολούθει ὁ κ. Νομικὸς ἐργαζόμενος. Ἐκίνο τὸ συμβολικὸν του τηλεγράφημα τὸ μακρὸν τί νὰ ἐμύνηεν ἀρὰ γε σπουδαῖον εἰς προσωπὸν τῆς Μυστήριον διπλωματικόν! Προσεχῶς θὰ ἔχωμεν, πιστεύομεν καὶ τοῦ Πειραιῶς τελωνειακὰ περιεργα. Εἶναι μεταλλεῖον ἀνεξάντητον.

ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΙΑ ΑΙΓΙΝΙΤΙΚΩΝ ΚΑΝΑΤΙΩΝ.

Ἄκουτε οὐνὰ ὑπὸ τὰ παράθυρά σας πωλητὰς κράζοντας: Αἰγινίτικα κανατίαι. Μὴν τοὺς πιστεύετε. Τὰ πέρνετε, τὰ γεμίζετε νερὸ καὶ ἀπὸ ἄσπρα γίνονται εὐθὺς κόκκινα καὶ τὸ νερὸ τὸ θερμαίνουσι. Οἱ πωλοῦντες αὐτὰ εἶναι θερμοίτες, διὰ τοῦτο πᾶνει θέρμη τὸ νερὸ. Ἡ ἀρμοδιὰ ἀρχὴ πρέπει νὰ καταδιώξῃ τὴν ἀδικοῦσαν τὴν αἰγινιτικὴν γνησίαν βιομηχανίαν θερμώτικη κατεργαριά.